

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/89/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513206316
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Klepancová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2513206316.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Klepancovej a členiek senátu JUDr. Evy Barcajovej a JUDr. Evy Behranovej v právnej veci navrhovateľa: Bc. N. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., P. X/B, proti odporcovi: J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., B. XX, zastúpený T. J., bytom V., B. XX, o zníženie výživného, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 12C/125/2013-61 zo dňa 03. decembra 2013 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa o zníženie výživného na odporcu, ktorý je jeho synom, zo sumy 149,37 eur mesačne na sumu 50,- eur mesačne. O náhrade trov konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa právne odôvodnil ustanoveniami § 78 ods. 1, 3 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Skutkovo vymedzil rozhodnutie dokazovaním vykonaným výsluchom navrhovateľa a oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi. Výživné navrhovateľa na odporcu v sume

149,37 eur mesačne bolo určené rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 4P/132/2008-166 zo dňa 24.05.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/60/2010-183 zo dňa 25.08.2010. V čase predchádzajúcej úpravy bol odporca maloletý a študoval na gymnáziu. Žil v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá v tom čase dosahovala priemerný mesačný príjem vo výške 865,- eur a poberala prídavky na dve deti v sume 42,50 eur mesačne. Navrhovateľ v tom čase dosahoval priemerný mesačný príjem 1.036,- eur. Navrhovateľ i matka odporcu mali v tom čase vyživovaciu povinnosť aj k spoločnému synovi U., nar. XX.XX.XXXX. Naposledy bolo o výške výživného na odporcu rozhodnuté rozsudkom č.k. 3C/202/2010-326 zo dňa 23.10.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/546/2012-373 zo dňa 20.03.2013 tak, že bol zamietnutý návrh navrhovateľa na zníženie výživného ako aj návrh odporcu na zvýšenie výživného. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.04.2013. V čase vyhlásenia rozsudku č.k. 3C/202/2010-326 zo dňa 23.10.2012 mal navrhovateľ ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére I. Z., nar. XX.XX.XXXX. Bol nezamestnaný a žil v spoločnej domácnosti s priateľkou Mgr. Y. Z. v jej rodinnom dome spoločne s ich dcérou I.. S priateľkou spoločne nehospodárili, na náklady spojené s vedením domácnosti jej prispieval sumou 100,- až 200,- eur mesačne. Náklady na maloletú I. hradil spoločne so svojou priateľkou. Medzi výdavky na domácnosť, v ktorej žil navrhovateľ spolu s priateľkou Y. Z., patrili poplatok za plyn vo výške 77,- eur, poplatok za elektrickú energiu vo výške 61,43 eur. V období od 01.12.2011 do 31.08.2012 bol navrhovateľ

zamestnaný v spoločnosti U., kde dosahoval priemerný čistý mesačný zárobok 584,48 eur. Pracovný pomer bol ukončený dohodou podľa § 60 Zákonníka práce. Rozhodnutím ÚPSVaR Piešťany, pracovisko Hlohovec č. 2012/68512/1/5Br zo dňa 31.10.2012 bola navrhovateľovi od 01.11.2012 priznaná dávka a príspevky v sume 62,50 eur mesačne a rozhodnutím ÚPSVaR Piešťany č.k. 2012/829951/1Vm zo dňa 13.09.2012 bol navrhovateľ zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Odporca v čase posledného rozhodovania bol rovnako ako teraz študentom Fakulty informatiky a informačných technológií STU v Bratislave. V súvislosti so štúdiom na vysokej škole platil ubytovanie na internáte vo výške 62,30 eur mesačne, zaplatil poplatok za pripojenie internetu vo výške 10,- eur a platil pravidelný mesačný poplatok za používanie internetu vo výške 6,70 eur mesačne. Mal zvýšené náklady v súvislosti s dochádzaním do Bratislavy (cesta z Bratislavy do V. 2 x 1,59 eur) a v súvislosti s cestou mestskou hromadnou dopravou v rámci Bratislavy. Aj v tom čase odporca žil v spoločnej domácnosti so svojou matkou a bratom U.. Náklady v domácnosti matky odporcu predstavovali poplatky

za služby spojené s užívaním bytu vo výške 102,44 eur, plyn vo výške 5,- eur, rozhlas a televízia 4,64 eur, elektrická energia 32,70 eur, káblová televízia 5,90 eur, telefón 10,32 eur, internet 15,60 eur, komunálny odpad 37,78 eur, poistenie domácnosti 24,30 eur ročne, daň z nehnuteľností 9,90 eur. Matka odporcu v tom čase poberala prídavky na deti vo výške 44,02 eur mesačne a jej priemerný čistý mesačný príjem predstavoval za obdobie január až jún 2012 sumu 956,53 eur. V súčasnosti navrhovateľ pracuje odo dňa 01.04.2013 v spoločnosti T., s.r.o., O. na dobu neurčitú, s dohodnutou mzdou 337,70 eur. Podľa potvrdenia zamestnávateľa za obdobie od 04/2013 do 09/2013 predstavovala priemerná čistá mzda navrhovateľa sumu 292,48 eur. Pracovnou náplňou navrhovateľa je koordinácia tréningov. Ide o spoločnosť, ktorá sa zaoberá okrem športovej činnosti aj reklamou a marketingom. Navrhovateľ vyštudoval prvý stupeň VŠ pedagogickej so zameraním na pedagogiku - psychológiu. Naďalej žije s priateľkou Mgr. Y. Z., ktorá je zamestnaná ako samostatný manažér s príjmom okolo 1.900,- eur mesačne, v spoločnej domácnosti v jej rodinnom dome aj s dcérou I.. T. I. navštevuje materskú škôlku v V.. Poplatky spojené so škôlkou ako aj s bývaním hradí navrhovateľova priateľka. S odporcom sa navrhovateľ nestretáva, naposledy sa videli asi pred rokom. Navrhovateľ má okrem odporcu a dcéry I. vyživovaciu povinnosť aj k maloletému U. J., nar. XX.XX.XXXX, v sume 90,- eur mesačne. Navrhovateľ uviedol, že vykonáva tréningovú činnosť pre V. U. V., za čo nepoberá žiadnu odmenu. Odporca je v súčasnosti študentom 3. ročníka denného bakalárskeho študijného programu počítačové a komunikačné systémy a siete na STU v Bratislave. V spoločnej domácnosti žije s matkou a mladším bratom U., ktorý navštevuje strednú školu. Výdavky odporcu spojené so štúdiom predstavujú týždenný lístok V. - BA - V. v sume 11,90 eur, mesačné predplatné cestovného na MHD Bratislava 13,40 eur, školné v akademickom roku 2013/2014 je 66,70 eur mesačne. Matka odporcu platí za plyn, rozhlas a TV sumu 18,64 eur mesačne, poplatok do fondu opráv a za správu bytu v sume 107,37 eur, elektrinu v sume 32,41 eur mesačne, káblovú TV 6,11 eur mesačne, internet 15,60 eur mesačne. Priemerný čistý mesačný zárobok matky odporcu bol za obdobie od 01/2013 do 10/2013 v sume 1.271,88 eur. Matka odporcu má vyživovaciu povinnosť aj k maloletému U. J., nar. XX.XX.XXXX. Z výpisu zo živnostenského registra súd zistil, že matka odporcu má od 07.10.2013 vydané živnostenské oprávnenie na vedenie účtovníctva. Odporca bol v období od 04.03.2013 do 20.03.2013 v pracovnom pomere v spoločnosti S., s.r.o., X., kde dosiahol čistú mzdu 320,32 eur. Podľa potvrdenia ÚPSVaR Piešťany, pracovisko Hlohovec bol odporca vedený v evidencii uchádzačov o

zamestnanie v období od 06.02.2013 do 03.03.2013 a od 21.03.2013 do 31.08.2013. V uvedenom období nepoberal dávky v hmotnej núdzi s príspevkami, ani iné štátne sociálne dávky. K pracovnému pomeru odporcu v marci 2013 a evidencii na ÚPSVaR súd prvého stupňa zistil, že odporca mal prerušené štúdium zo zdravotných dôvodov. Súd prvého stupňa porovnal okolnosti dôležité pre posúdenie výživného v čase predchádzajúceho, resp. posledného rozhodovania o výživnom (3C/202/2010), ako aj v čase súčasného rozhodnutia. Dospel k záveru, že na strane navrhovateľa nenastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Navrhovateľ bol v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu prvého stupňa nezamestnaný. Súd prvého stupňa v právoplatnom rozsudku č.k. 3C/202/2010-326 dospel k záveru, že navrhovateľ sa vzdal výhodnejšieho zamestnania bez vážneho dôvodu, keď ukončil pracovný pomer (v spoločnosti W.) dohodou. Aj ďalší pracovný pomer navrhovateľa v spoločnosti U., s.r.o. bol ukončený dohodou dňa 31.08.2012, v tomto zamestnaní dosahoval navrhovateľ priemerný čistý mesačný zárobok 584,48 eur. Aj skončenie

uvedeného pracovného pomeru súd prvého stupňa vyhodnotil tak, že navrhovateľ sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania. Vyživovaciu povinnosť k dcére I. mal navrhovateľ už v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom, t.j. aj táto skutočnosť bola zohľadnená v rámci rozhodovania tunajšieho súdu v konaní č. 3C/202/2010. Odporca je naďalej študentom denného štúdia na univerzite, v súčasnosti nemá žiadny príjem, preto je naďalej výživou odkázaný na svojich rodičov. Na tejto skutočnosti nič nemení ani jeho jednorazový príjem za mesiac marec 2013, nakoľko prerušenie štúdia bolo podmienené zdravotnými dôvodmi. Skutočnosť, že na strane navrhovateľa nedošlo (v porovnaní s predchádzajúcim rozhodnutím o výživnom na odporcu) k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, vyplýva podľa súdu prvého stupňa aj zo samotného odôvodnenia návrhu navrhovateľom, keď uvádza, že súd v poslednom rozsudku neakceptoval vážne zmeny, ktoré nastali na jeho strane od poslednej úpravy výživného. Týmto zmenami sú jednak pokles jeho príjmu, jednak narodenie dcéry I..

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie alebo napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že odvolací súd zníži vyživovaciu povinnosť navrhovateľa zo sumy 149,37 eur na sumu 90,- eur od podania návrhu do 28.02.2013, zruší vyživovaciu povinnosť navrhovateľa v období od 01.03.2013 do 31.08.2013, kedy bol nahlásený odporca ako evidovaný uchádzač o zamestnanie na úrade práce a od 01.09.2013 zaviazne navrhovateľa prispievať na výživu odporcu sumou 90,- eur

mesačne. O trovách konania žiadal rozhodnúť tak, že súd žiadnemu z účastníkov neprizná náhradu trov odvolacieho konania. Navrhovateľ vo svojom odvolaní poukázal na skutočnosť, že súdy v doterajších rozhodnutiach stále a opakovane hodnotia, že sa vzdal výhodného zamestnania. Zamestnanie v spoločnosti W. a.s. bolo ukončené formou dohody, nebol však uvedený dôvod tejto dohody. Dôvodom dohody bolo zrušenie prevádzok, ktoré navrhovateľ mal na starosti, a v dôsledku toho aj zrušenie pracovných miest. K týmto skutočnostiam súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie. Ak ani odvolací súd nebude vychádzať zo súčasných pomerov - z príjmu a majetnosti navrhovateľa v čase rozhodovania, dostane navrhovateľa nespravodlivým rozhodnutím na hranicu biedy. Z príjmu 337,70 eur brutto navrhovateľ nie je schopný hradiť výživné 90,- eur a 149,37 eur mesačne, má aj tretiu vyživovaciu povinnosť a iné základné potreby pre udržanie života. Súd má brať ohľad aj na skutočnosť, že navrhovateľ je nemajetný, nemá vlastné bývanie, príjem má iba zo závislej činnosti, iný príjem nemá. Jeho deti dosahujú vyššiu životnú úroveň ako on, čo je v rozpore s princípmi určenia výživného. V konaní nebolo naplnené ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine druhá veta, a ničím nebolo preukázané: „sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu.“

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že tvrdenie navrhovateľa o ukončení pracovného pomeru v spoločnosti W. a.s. nie je pravdivé. Súd prvého stupňa od spoločnosti W. a.s. žiadal a aj obdržal informáciu o spôsobe a dôvodoch ukončenia pracovného pomeru s navrhovateľom. Nie je pravdou, že navrhovateľ je nemajetný. Navrhovateľ po rozvoze obdržal polovicu majetku z BSM. Neskôr nadobudol ako spoluvlastník s priateľkou rodinný dom v L., z dôvodu minimalizovania platenia výživného je oficiálnym vlastníkom len jeho priateľka. Nadobudol aj ďalší rodinný dom v P., z rovnakého dôvodu je jeho oficiálnym vlastníkom matka navrhovateľa (dôchodkyňa). Navrhovateľ užíva osobné motorové vozidlo Ford Focus, ale oficiálnym vlastníkom je jeho otec, ktorý ani nemá vodičský preukaz. Žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou, pričom spoločný príjem, odvolávajúci sa na dôkazy zo súdnych pojednávaní, predstavuje okolo 4000,- eur mesačne. Navrhovateľ teda nie je človekom na hranici biedy. V súčasnosti pracuje na pozícii projektový manažér/športový riaditeľ s hrubým príjmom presne na úrovni minimálnej mzdy za rok 2013 v sume 337,70 eur. Od predchádzajúceho rozhodnutia o určení výživného nedošlo k takým zmenám na strane navrhovateľa alebo odporcu, ktoré by zakladali zmenu výšky výživného. Odvolanie je neodôvodnené a je neprípustnou snahou zbaviť sa zákonnej minimálnej zodpovednosti za vyživované dieťa.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou - podal ho včas účastník konania (§ 201, 204

O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 O.s.p.), v zákonom stanovenej lehote (§ 204 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z.).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, nakoľko vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejedná sa o konanie, v ktorom by súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde ani o konanie vo veciach porušovania zásady rovnakého zaobchádzania a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozhodnutím súdu prvého stupňa i s jeho odôvodnením a v podrobnostiach na toto rozhodnutie poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza nasledovné.

Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Zmenu pomerov možno vymedziť ako zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu. Takáto zmena môže nastať na strane rodičov alebo detí. Úlohou súdov pri rozhodovaní o

zmene výživného je zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa postupoval vecne správne, keď vykonaným dokazovaním zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu navrhovateľa na zníženie vyživovacej povinnosti k odporcovi a tieto v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (citované ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného v čase poslednej úpravy výživného na odporcu. V konaní, ktoré bolo vedené na súde prvého stupňa pod spisovou značkou 3C/202/2010, boli porovnávané pomery účastníkov v čase rozhodnutia o výživnom na odporcu v sume 149,37 eur mesačne (rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 4P/132/2008-166 zo dňa 24.05.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/60/2010-183 zo dňa 25.08.2010) s pomermi účastníkov v konaní vedenom pod spisovou značkou 3C/202/2010. Od tohto konania sa pomery účastníkov závažným spôsobom nezmenili. Zmena výživného je teda nedôvodná. Súd prvého stupňa vecne správnym spôsobom vyhodnotil príjmy navrhovateľa, vysporiadal sa so vznikom ďalšej vyživovacej povinnosti navrhovateľa k dcére I. a správne vyhodnotil jednorazový príjem odporcu, ktorý dosiahol v čase prerušenia štúdia zo zdravotných dôvodov. K odvolacej námietke navrhovateľa, podľa ktorej zo zamestnania v spoločnosti W., a.s. neodíšiel na základe vlastného rozhodnutia ale na základe rozhodnutia zamestnávateľa, súd uvádza, že tento pracovný pomer bol nespochybniteľne ukončený dohodou. Dohoda jej konsenzom dvoch zmluvných strán, v tomto prípade navrhovateľa a jeho vtedajšieho zamestnávateľa. Tvrdenie o tom, že sa nejednalo o rozhodnutie navrhovateľa ale o rozhodnutie jeho zamestnávateľa, je preto právne nedôvodné. Touto skutočnosťou sa zaoberal jednak súd prvého stupňa v konaní číslo 3C/202/2010 a aj odvolací súd vo svojom rozsudku číslo konania 24 Co/546/2012-373 zo dňa 20.03.2013. Pre terajšie rozhodnutie súdu tieto skutočnosti nemajú význam

vzhľadom ku tomu, že sa nejedná o skutočnosti nové, ale o skutočnosti známe a vyhodnotené už v predchádzajúcich rozhodnutiach súdu.

Návrh na zníženie výživného na odporcu, doručený súdu prvého stupňa dňa 18.04.2011, navrhovateľ odôvodnil tým, že od poslednej úpravy výživného došlo k podstatným zmenám - prepustenie zo zamestnania a k narodeniu dcéry I.. O tomto návrhu súd prvého stupňa rozhodol rozsudkom č.k. 3C/202/210-326 zo dňa 23.10.2012 a tento rozsudok Krajský súd v Trnave ako súd odvolací potvrdil rozsudkom č.k. 24 Co/546/2012-373 zo dňa 20.03.2013.

Návrh na zníženie výživného doručený súdu prvého stupňa dňa 06.05.2013, ktorý je predmetom tohto konania, odôvodnil navrhovateľ tými istými skutočnosťami - teda, že sa stal nezamestnaným a narodilo sa mu ďalšie dieťa - maloletá I.. V návrhu uviedol, že súd tieto skutočnosti nebral do úvahy. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť že nebolo úlohou súdu prvého stupňa a nie je ani úlohou odvolacieho súdu preskúmavať predchádzajúce súdne rozhodnutia vo veci. Odvolacie námietky navrhovateľa sú preto nedôvodné.

Súd prvého stupňa správne rozhodol aj o trovách konania.

S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. s použitím ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov nežiadal.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.